

ניבים עלון קיבוץ געש

גיליון מספר 1894/25 ה- 23 לינואר 2020. עורכת קרינה פלדמן

לזכרה של חברתנו עמליה שרוני. יהי זכרה ברוך

מזמינה אתכם לפתוח יומנים: בתאריך ה-31.3.2020 יתקיים כנס לזכרו של חברנו היקר רדי פילס ז"ל. תחת הנושא "התמודדות עם פוסט טראומה והשלכותיה בקהילה". הכנס יתקיים באולם כנסים המרכז האקדמי רופין ויארח את טובי המומחים בתחום. הרשמה לכנס ולהסעה, תיפתח בהמשך. מוזמנים להגיע.

ולקראת סיום תודה רבה לסיליה היקרה שתמיד דואגת להעביר מאמר מעניין מחוויותה המרובות. הן בהרצאות מרתקות, המלצת ספרים, הצגות ועוד. תודה לך שאת איתי, באש ובמים! ☺. תודה רבה לשושי הר נוי על ההגה והתמיכה.

מאחלת לכם, חורף נעים וחמים. לתגובות, הערות והארות: karinafeldman@gmail.com

לפני כשלושה שבועות נפרדנו מחברתנו עמליה שרוני, יהי זכרה ברוך. עמליה מוותיקי קיבוץ געש, עבדה במשך שנים רבות בבית התינוקות וגידלה דור שלם של ילדים.

לא הכרתי אותה אישית, אבל את חיוכה, יכולתי לראות ממרחקים. בטיוולים שלה עם המטפלת, תמיד שלחה חיוך מתוק של שמחה. ואני כחובבת חיוכים, ניסיתי תמיד להשיב אליה חיוך קטן בחזרה.

חלקו הראשון של הגיליון מוקדש לזכרה, מוזמנים לקרוא ולהתרגש מהמילים החמות שהקריאו עליה בהלוויתה. נשלח מכאן תנחומים לכל המשפחה.

כבר זמן מה, אני מתכננת לעשות כתבה על כל בו געש, אחרי ניסיונות רבים לתפוס את נאור, שהנו איש עסוק במיוחד. (ספקים, ניירת, כאבי ראש ועוד) ישבנו יחד לפטפוט קצר על השינויים שכל בו געש עבר בשנים האחרונות. מוזמנים לקרוא בעמוד 13-14.

פינת הדובדבן/ שקד שרויט

מעבירה את הדובדבן לעינת קופרמן היקרה, על ההפעלה השוטפת של הסיפוריות בקיבוץ למען החברים ובעבודה החינוכית לקידום והנגשת הקריאה בבית הספר והקיבוץ. ישר כוח!

נפרדים מעמליה שרוני. יהי זכרה ברוך / מאת ישראל פלג

בת מסורה להוריה שהיו חלק מקיבוצנו והייתה עמוד התווך ומשען בימים קשים לאמא אחרי מותו של אחיה בתאונת דרכים קשה, ליוותה בכאב גדול את מחלתה של עידית אחייניתה במחלת הלב הקשה שפקדה אותה בצעירותה, יחד עם אחיה שמעון וגיסתה האהובה יוכבד, את אחיה שמעון היא סעדה במחלתו הקשה במסירות אין קץ בשנותיו האחרונות.

בעת מחלתה רבת השנים, כאשר איבדה מיכולותיה ושקעה בתוך נפשה ללא יכולת לתקשר, טופלה כ-10 שנים על ידי המטפלת המסורה Remty ובחודשים האחרונים ע"י פראנישה. לרמתי ופראנישה המשפחה והקיבוץ מודים מעומק הלב!

מחלתה קטעה את יכולותיה לתקשר ובעת ביקוריהן של חוה שהקפידה לפקוד אותה מדי שבוע וגם של שושנה זילבר ידעה עמליה להקרין את האהבה והנינוחות שכה איפיינו אותה.

עמליה יקרה שלנו בית געש על דורותיו נפרד היום ממך את שיצרת, חונכת, עזרת, אהבת, בחיבוק גדול, נוחי בשלום על משכבך.

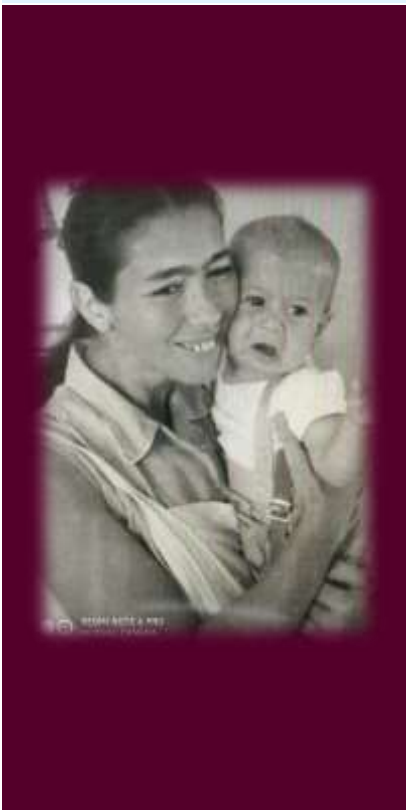
היום אנו נפרדים מחברתנו היקרה עמליה שרוני הבנים איתמר ודניאל, הכלות, הנכדים וקהילת געש, עמליה כהן נולדה

ב- 21/02/1922 בפרובינציה סן פרננדו בארגנטינה, בת יחידה למשפחה של 5 ילדים.

עמליה הצטרפה לתנועת השומר הצעיר עם אחיה בסן פרננדו ושם הכירה את יצחק שרשבסקי (לימים שרוני). הם נישאו ועלו לארץ ב-1949. תחילה הגיעו להכשרה בקיבוץ אילון ולאחר מכן הצטרפו לגרעין בגעש והיו בין מקימי הקיבוץ. כאן נולדו שני ילדיהם איתמר ודניאל ובת שנפטרה בהיותה תינוקת וגרמה אצל המשפחה הצעירה שברון לב גדול.

עמליה זכורה כמטפלת המיתולוגית של התינוקות בקיבוץ הצעיר ואחת שעיצבה יחד עם חברתה הטובה חוה בשור, (שתבדל לחיים ארוכים), את הטיפול בתינוקות ובהוריהם לתפארת.

עמליה הייתה ותיזכר כאייקון של אהבת אדם, שהקדישה ממסירותה להוריה ואחיה לילדיה ונכדיה ולכל הילדים שגידלה בשנים הראשונות של הקיבוץ.

מלון הורי – יהודה עמיחי

אימי היתה נביאה ולא ידעה.

לא כמו מרים הנביאה הרוקדת בתופים ובמצלתיים,
ולא כמו דבורה שישבה תחת התומר ושפטה את העם,
אלא נביאה פרטית שלי שקטה ועקשנית,
אימי הייתה נביאה כשאמרה לי את דברי היום-יום,
פסוקים לשימוש חד פעמי: אתה תצטער,
זה יעיף אותך, זה יעשה לך טוב, אתה תרגיש
כמו אדם חדש, אתה תאהב את זה, אתה
לא תוכל, אתה לא תאהב את זה,
אתה לא תצליח לסגור את זה, ידעתי שלא תזכור,
שלא תישכח, תיתן, תיקח, תנוח, אתה יכול, אתה יכול.
וכשאימי מתה הצטרפו כל הנבואות הקטנות
לנבואה גדולה אשר תגיע עדי נבואת אחרית הימים.

עמליה, עמ כמו שקרא לה בבה, הייתה בילדותי האישה הכי יפה והכי טובה בקיבוץ. דניאל ואני גדלנו ביחד כל חיינו ומעולם לא דברתי איתה על אימהות בחינוך המשותף, אבל בעיניים קטנות של ילדה שרואה ובלב קטן של ילדה מרגישה – הרגשתי בעמליה את האימא המופלאה ביותר שקיימת, זו שכל כך אהבה את דניאל וכמה כיף לו שאימא שלו היא מטפלת התינוקות הטובה ביותר בתנועה הקיבוצית...אני יודעת את זה גם בלי לעשות אפילו מחקר אחד, וכמה שהחינוך המשותף היה דבר מוזר ביותר, אני בטוחה שלתינוקות הקטנים בגעש היה יחסית טוב בגלל מטפלת תינוקות אחת מיתולוגית. עמליה כמו באה ממקום אחר והיתה חמה וחייכנית ועדינה ושונה מהרפתניות שברפת ומהלולניות שבלול. היה בה משהו אוורירי וטוב וחם ועם כל כך הרבה שקט. היא לא היתה מאלו שזעקו עקרונות ואידיאלים במדרכות או בשיחות הקיבוץ. היא חיתה כאן ואהבה את כולם, בעיקר את הילדים והתינוקות אבל נדמה לי שאת האנשים כולם, ובעיקר את בבה, את דניאל ואיתי והכלות, ובהמשך את ליאן וגל. משהו בסדר העדיפויות של החיים שלה ובאישיות שלה בכלל, היה כל כך נכון. היי שלום אישה יקרה ואהובה כל כך. הזיכרונות ממך, הגנים שלך, הרוח שלך, נשארים עם אוהבייך לעולם.

אדם בתוך עצמו הוא גר
בתוך עצמו הוא גר.
לפעמים עצוב או מר הוא,
לפעמים הוא שר,
לפעמים פותח דלת
לקבל מכר
אבל
אבל לרוב,
אדם בתוך עצמו נסגר.

אדם בתוך עצמו הוא גר
בתוך עצמו הוא גר.
או באיזו עיר סוערת
או באיזה כפר
לפעמים סופה עוברת
וביתו נשבר
אבל
אבל לרוב,
אדם גם לעצמו הוא זר.

ואת, ואת,
כמה טוב שבאת,
בלעדייך ריק הבית
והלילה קר.
אז אני שומר עלייך
כמה שאפשר,
ועם כל זאת, האם
אמצא אותך מחר?

אדם קרוב אצל עצמו
אדם בתוך עצמו הוא גר

בבית התינוקות של געש נתקלנו בעמליה, בסבר פנים חביב במאור עיניים ובהבנה שאין חוקי ברזל בטיפול בילדים, אלה נתנו לנו הרגשה נהדרת של ביטחון, שהדברים מתנהלים בסדר ואמונה באנשים שמסביבנו.

נפשי נקשרה בנפשה וגם רמי, אביהן של הבנות אהב אותה מאוד. במלאת לצעירת הבנות, מירב, שנתיים וחצי, יצאנו לשליחות חינוכית בת שלוש שנים בפרו. עמליה לוותה אותנו לחיפה ממנה היינו אמורים להפליג לאירופה ומשם לטוס לפרו.

היתה זו הפעם הראשונה שהרגשתי רוח של עצבות בשהותי לידה, היה לנו קשה להיפרד והיא - גם לה היה קשה, כנראה.

רמי ועמליה נפלו איש בזרועות האחר ובכו....בכו....בכו.... אהבה אמיתית.

בשנים האחרונות נפגשנו לעיתים על מדרכות הקיבוץ, ועמליה שכבר לא היתה במיטבה תמיד חייכה, גם כשלא היה לי ברור שהיא מזהה אותי.

מאור פניה וחיוכה הם המזכרת שאני נושאת עמי.

עמליה היתה במידה רבה אמה של כולנו ושל ילדינו.

בבית התינוקות היתה אמה תומכת של אמהות צעירות שחזרו מבית היולדות עם תינוק בן יומו, רובן ללא ניסיון ובעצם - שוועו לעזרה.

עמליה, בנועם הליכות, בחיוך של הענקה, אכן נטעה בנו הרגשה של ביטחון ושל אמונה כי יש מי ששומר על תינוקנו ובכך גם עלינו.

הימים ההם, כאשר מיד אחר הלידה הפקדנו את התינוק בבית התינוקות, נראים רחוקים ולחלק מאיתנו אפילו בלתי מובנים. היכולת לסמוך על מי שדואג להם, ההרגשה והידיעה כי הם בידיים טובות, כי הבית שהם מצויים בו חם ומוגן יותר מן הצריף הקטן והפרוץ לרוח שבו גרנו אנו אז, הקל על הפרידה. עמליה היתה עוגן הביטחון הזה, עוגן מאיר, שופע חיבה וטוב.

עמליה שלי

הגענו לגעש בחורף 1959, נטע בת 9 חודשים, איתה עברנו ביגור מערכת טיפול והשגחה מן הסוג הקפדני והנוקשה, כפי שהיה נהוג ברבים מקיבוצי הקיבוץ המאוחד.

מתוך ניבים גיליון 301/7 שנת 1977 לזכרה של עמליה שרוני ז"ל

ראיון השבוע: עם הקומיקאיות

עם עמליה וקרול נפגשנו בסדה-המערכה, כלומר-בחדר המחסן הצפוף של צריף קומונה היטן, ולכן היה שאלתנו הראשונה:
* מהי מעבירים את הקומונה למטכנה החדש?
- בעוד שנהיים ל פ ו ו ת. זאת אומרת: ה 1979 (ואולאי אסטר ל-
"עגל" את התאריך ליתר בטחון...)
* מה דע לטן כאן?
(סתיהן מחליטה מבטיט...)-הראה בעצמך את הצפיפות! האוכלוסייה
גולה הרבה בטוהיים האחרונות. האי החברים עשנו מלהכיל את החלו-
קה. לא קיים בכלל מקום פיזי להוספת האים לבנים המאטרפים ולקלי-
טות. אין תנאי קבלה-קהל אנוטיים. בקייץ מתים כאן מחום ובחורף
רועדים מקור... אבל בכל זאת עלינו לציין שלעבודה הטוטפת התנאים
מתקבלים על הזעה: יש מקום לעובדות וגם חימום. אך אין מקום לאח-
סן את הסחורה, והחבילות הרבה פעמים נטארות על הרצפה- כפי שאתה רואה. כטאנו מקיימות
את התערוכות העונתיות של בגדים, במקום שזה יהיה אירוע מהנה, זהו טבל לכולם-בגלל
הצפיפות וחוסר התנאים. ונאזדמנות זאת כדאי להזכיר-היות והתנאים הם בלאן-הכי קטים

מתוך ניבים גיליון 301/7 שנת 1977 לזכרה של עליה שרוני ז"ל

ט ימי הקהילה בעומונה הם:

יום א' ויום ד' - בשעות העבודה

יום ו' - מוקדם בעיקר. לכסודותים
ולחברים שלגל עיסוקם אינם נמצא-
ים יום יום בבית.

(נא לקחת זאת לחיובת - לה...)

רצינו לטמוע דעתן על הקציב ההלבטה
ועל ההצעות לקיאוצים.

- אנתנו לא דנו עם המוסדות, ואין אנו
מהנגדות כמובן לדיון. אף יחליטו על
קיאוצים או על הקצאת הקניות ל $\frac{1}{3}$ -
לדעתנו אנו צריכות להיות שותפות להב-
רעות, ולהציע את הקיאוצים בסעיפים ה-

נראים לנו. הצעה ועדה הצריכה מלפני שנה, לעבור להקציב אישי לביגוד עליון - כפי ש-
נהוג ברוב הקיאוצים, וטפירוטה: 600 ל"י לחבר לטנה, ויהר הסכום (600 ל"י נוספות)
לבגדי-עבודה, לבנים, סמיכות, סדינים, מגבות, בגדי ריון, גרביים, הוספות לפעילים
מובים וכו'). עד עכשיו אנו נוהגים בגעט לפי "קבוצות בגדים" (א' ו-ג'). יהרון שי-
סה זו הוא בזה שהיא מאפשרת להמך בהקציבים למען שמירת טוויין מסויים וההחטבות מ-
טויימה עם געיות איטיות. אנו מודעות שסידור זה הולך ונעשה פרוהלמאטי יותר. הקיבוץ
גדל; נודמות הלבוט (טל החזירות בעיקר) התנה בהרבה מהקופת הצוע והאניעות. לנו אין
מתפרה בגיה והגנות אינן באות על סיטוקן מהמבחר טל המחסן המטותף והחננויות אתן אנו
קטוריים. דוצות בגדים מבוטיק. לכן הצעה ההקצאה האישי. (מסכנים אלה שאין להם חוט

מתוך ניבים גיליון 301/7 שנת 1977 לזכרה של עמליה שרוני ז"ל

לקניות...) לנו קטנה מאוד לעמוד בלחץ הפניות והדרישות וקשה לנו גם להיות המכריעות
הבלעדיות על הביגוד. פעם היו תחומים ברורים וחד-משמעיים. היום קשה להכריע מה זה
בגד של קב' א' או קב' ב'. לו הייתה לנו מהפכה, היה יותר קל להתגבר על מגבלות התקציב
וגם האפשרויות לספק את הביגוד היו רבות יותר.

שתי הקומנאריות מדברות על האורך והחוף בהחלפתן. עמליה עובדה כאן 4 שנים וקרול
עוד מעט 3 שנים.

-היתה לנו מיטאלה גדולה שהימצא מועמדת שהיא קלודט מהסנאיות של וודסטייס ב"רוסין".
אבל הקודט יתחיל בקרוב: ב 2 בינואר (האם יש טוונדבונו מצין הקוראוו ?) אף פעם יאאה
חבירה מגעט לקודט כזה. היינו מאד רוצות ש"חילוף המטרוה" היעשה באורה נכונה וטובה,
טובל למסור הכל בצורה מסודרת.

-מה עם הצוות? האמהות מהוות את החלק היציב, והן מאד מסודרות למקום עבודתן. ישנן גם
3 חבירות קבועות. לעממיו יט לנו עודף בנות, לעממיו חסד, אך גדרך כלל ה"חלוקה" יו-
צאת בזמן. כידוע לך, יט לנו הורגות בטבתות זה כמה שנים לגיהוץ הגדי החיילים. כעת
ההורגות היא של 2 חבירות. אך מספר חיילנו גדל, ואתה החזית גם לסנה הבאה. ייתכן ש-
נצטרך להוסיף חבירה נוספת לתורגות הזאת. העיקר, שהחיילים יהיו מרוצים. אגב חיילים-
גם להם יט לנו טעה- קבלה מיוחדת: במוצאי-טבתות, בין 18.00 ל 18.30.

מתוך ניבים גיליון 301/7 שנת 1977 לזכרה של עמליה שרוני ז"ל

איך אפשר להיכנס לקומנה ולא לחטוף זסיחה עם זהבה? מאאנו אוהה מכנמגהצה מכנסייט
(מכפלוח, מכפלוח ...). עם מבהץ מוזר.

-אתה עומד מול מבהץ-הדיט הפטייתי ודיט, סהכנסנו כאן לנסיון -היא מסבירה לנו. הוא
באמה כבוד ינהר, אבל זה חיטרון רק למדאית-עין, כי אתו אפשר לבצע את העבודה במחצית
הזמן ובצורה הרבה יותר טובה ויעילה; אך לדאבוני הוא לא "פוטולאדי" והעובדות מוזה-
רות עליו והוא לא מנוצל בכל יכולתו.

-הרבות גם שקנינו מכונה למכפלות -הראטונה בהנועה הקיבוצית! הרעיון מאז חן בעיני
המחלקה להלבטה וה"פטנט" הופץ. מכונה זאת חוסכת לנו הרבה ימי-עבודה וגם הקומנה ליל-
דיט מסתמט בה.

- כמה עוד אני עוסקת? בחיקוניה קלים בבגדיי; אני מנסה לעזור ולייעץ לחברים בענייני
וילונות כולל התקנה ואביזרי הלייה; גם ניצול המלאי הקיים לחדרי חוזרי-צגא... יט לנו
גם "מחלקה" להפירת מצעים, עליה אנדאית אמא וינטטין טעוטה ענודהה בהטקט וביעילות רבה.
לפני זמן-מה ביקרו אצלנו הנדרה המחלקה להלבטה; לבדוק אפשרות של חידוש-המתפרה אצלנו.
זה טאין לנו מתפרה, זהו חיטרון גדול, בעיקר מבחינת הקציבית; אך אין אנו רואה פהרון
לזמן הקרוב. אתה הכפיות העיקריות היא חוסר מקום. כשהקומנה העגור למטכנה החדש, אריף
זה יוכל אולי להוות פהרון טוב. קייט כוח מקצועי; לענף זה בבית; יט קורטיט למכביר
להכשרת הופרות לכל מיני פריטיות. ככלל -זה יכול להיות מקום-עבודה מנוהד מאד לחבירות.
נטיה ונראה איך יתפתחו הדברים.

סערה עם כוס תה/ מאת סיליה קסטיין

בימים הקרים של ינואר לאף אחד אין חשק לצאת מהבית. רוח וגשם או סתם הקור החורפי מכריעים אותנו וכמובן כוס תה ומיטה זה הדבר המועדף אך בכל אופן לא זנחתי את חיי החברתיים והתרבותיים אלא הורדתי הילוך.

צפיתי בסרט **סיפור נישואין** המבוסס על סיפור גירושיו של הבמאי נוח באומבך עם סקרלט ג'והנסון ואדם דרייבר. כמובן שזה לא סרט על הנישואין אלא על גירושים אך הוא מרגש ומשוחק היטב. למרות שהוא סרט אמריקאי הוא טוב לדעתי.

הייתי בשני מופעים: בזאפה הרצליה שמעתי וראיתי את **עברי לידר ותומר מייזנר**. אני מאוד אוהבת את שיריו של עברי לידר לכן שמחתי כשהזמינו אותי למופע. תומר, בן העוגן שלמד ברמות חפר בשכבת "גולף", הוא די ג'י. מפורסם ומתופף. הוא חלוץ בתחומו, הראשון בארץ לשלב תיפוף בתופים אלקטרוניים תוך כדי תקלוט. ראיתי שיש מופע של עברי לידר עם תומר מייזנר בקרוב.

שוב רוצה לציין שהתאורנים תמיד מעמיסים יותר מדי פירוטכניקה על הבמה ככה שרוב ההופעה האורות רק מפריעים לאירוע עצמו. אני עצמתי עיניים והתענגתי על השירים. יצא לי החודש להיות בכמה הרצאות מעניינות ביותר. באתנחתא: סידרה הרצאות בסגנון טד על נושא מרכז, הוקדש הפעם בשאלה: "האם צריך גבולות?". שמעתי את **פרופ' משה עמירב** על "גבולות ירושלים כמחסום העיקרי לשלום".

זאת הייתה הרצאה מאלפת עם פירוט הצעדים בו הציע הפרופסור מה לעשות עם הקילומטר הרבוע של העיר העתיקה כי הוא לב המחלוקת, למרות ניסיונות אף ראש ממשלה לא תמך ברעיון של איזור מפורז תחת כמה מדינות כמו הקוטב.

גם התוודענו למחקרים מעניינים שנעשים על מנת לבדוק את **גבולות התודעה בעזרת שחקני שחמט**, מה יקרה לחולים כאשר רופא ורובוט יישובו כוחות, מה הגבול בין חיה לאדם. בפעם הראשונה נודע לי שבניסיון לגילוי תרופות יש פער עצום בניסוי התרופה על חיה לבני אדם למרות ש 98% מה ד.ג.איי. של עכבר דומה לד.ג.איי של בן אדם. תרופה שעברה את השלב של ניסוי בחיה עוברת לשלב הקובע של ניסוי בבני אדם, שלב זה הוא ארוך בממוצע כ- 7 עד 10 שנים וכ 60% מהתרופות לא עוברות את השלב הזה. **ד"ר בן מאיר מעוז** הראה לנו מה עושים כיום על מנת להתגבר על הבעיה הזאת. מדהים! פשוט מגדלים מתאי גזע של בני אדם חולים, תאים של כל איבר בגוף. כל זה במעבדה, נבנים מין סוג של שבבים, ובכוונת המדענים לבדוק עליהם את התרופות. זה יקצר את כל התהליך של הכנסת תרופות חדשות לרפואה הקונבנציונלית.

כבר המלצתי לכם על "אתנחתא" אך אני שוב ממליצה בחום. ניתן להירשם ללא עלות וכל פעם אתה נחשף לשש הרצאות הניתנות על ידי מיטב המרצים והן מאוד מעניינות.

ביום רביעי אחרון שמענו בפאב את הרצאתו של **דדי חנוך** על "האבטחה בשגרירות מצרים בזמן נפילתו של מובראק". מי שהגיע שמע על האירועים הקשים שחוו הצוות וגם על מה קורה לעם המצרי באותן ימים. לדעתי מרתק לראות איזה אומץ נדרש בקבלת החלטות בזמן של לחץ ושחיי אדם נמצאים בסכנה.

סערה עם כוס תה/ מאת סיליה קסטין

ומה בספרים :

עד שנולדתי מאת איתמר לוי, זהו רומן ביוגרפי משפחתי בו הסופר מגולל את סיפורם של הסבים משני הצדדים שלו עד שהם נפגשו והוא נולד. משפחה אחת מתורכיה והשנייה מפולין. הספר קריא ומעניין.

מיומנו של פטריוט מאת יהונתן גפן, זהו אוסף מאמרים של יהונתן גפן. אני אוהבת את כתיבתו החכמה והוא מביא לנו במילותיו צילום של החברה הישראלית.

אמא של הים מאת דונטלה די פייטרנטוניו, במקור שם הספר הוא "המוחזרת", שם שבעברית לא מצלצל אך זה האירוע המכונן שדונטלה מביאה לנו. בגיל שלוש עשרה הגבורה מוחזרת למשפחתה הביולוגית.

בגוף ראשון היא מגוללת מה קורה לה בביתה החדש וגם את כמיהתה להחזיר את הגלגל אחורנית ולחזור לאימא שגרה על יד הים. כתוב יפה ונוגע ללב.

במזג האוויר הגשום שהיה בשישי שבת האחרונים לא יצא לי לטייל וחבל, אך כמובן הלכתי לביצה שלנו ונהניתי לראות שהגיעו כבר הרבה ברווזים: ברכיות, שרשרים, רחבי מקור וגם ראיתי כמה ברווזים אפורים ואחד חד זנב. כדאי לכולכם ללכת ולהנות מהטבע.

להתראות בפעם הבאה.

אורניר הורים הכדורסל

- מיועד לאבות ואמהות שילדיהם בבתי הספר במועצה
- כל בית ספר יוכל להדים קבוצת אבות אחת וקבוצת אמהות אחת.
- הקבוצה תכלול שחקנים מכל הישובים המועצתיים אשר מיינים את בתי הספר.
- קבוצה תכלול 15-7 שחקנים - כל הקודם זוכה.
- הרשמה עד ה'16 במזכירות בית הספר אליו ילדיכם משתייך.
- עלות לשחקן - 50 ש"ח שכולל 2-3 אימונים, תלבושת והשתתפות בטורניר.

אימון - 8.2/15.2/22.2 - משחקי בחים - 29.2 - משחקי גמר ועל מקום 3-4

לירז בן מלך - מנהלת תחום ספורט ומתאמת בריאות | אגף לחינוך חברתי קהילתי | מועצה אזורית חוף השרון | נייד: 052-5305580 | פקס: 09-9596536

כל בו געש/ מאת קרינה פלדמן

נאור, לאור השינויים שחלו במבנה האוכלוסיה בגעש, ספר על האנשים שקונים בכל בו.

"נכנסתי לצוות טוב, מקום שנעים לעבוד בו. מבחינה כלכלית, 80% מלקוחות הכל בו הנם חברי קיבוץ אשר קונים במחיר מוזל שמורכב מעלות מוצר+ 10% רווח לטובת משכורות, שכר דירה, תקלות, חשמל, מערכת ממוחשבת והוצאות משתנות.

20% הנותרים הנם לקוחות חיצוניים - שכונת צוקי ארסוף, עובדים שכירים שעובדים בענפי הקיבוץ ולקוחות מזדמנים.

כל בו געש הנו אחד מהמוקדים המרכזיים של הקיבוץ. מעבר להיותו ענף רווחי אשר מספק מוצרי מזון וחומרים לתפעול הבית עבור תושבי געש והסביבה, הכל בו הנו "הלב" שבו נפגשים חברים אחד עם השני, מחליפים חוויות ומקום מפגש עבור ילדנו.

הכל בו במקומו הנוכחי קיים משנת 2010 ולפני שנה נכנס לניהולו נאור סלוצקי אשר החליף את עידן ברק.

נאור בן 53 חבר וכן קיבוץ געש, אבא לרע, רזי ומיקה. משתייך לשבט סלוצקי.

סתו פלדמן ודן גפני

יהל סלוצקי

צוות הכל בו מורכב מדן גפני, יונתן פיינשטיין, יהל סלוצקי וסתו פלדמן, אסתר מקיבוץ יקום, עובד "עטרה" - אורווה. עטרה הנו הזכייין של הירקות והפירות."

אלו שינויים מהותיים חלו בשנים האחרונות בכל בו געש?

"כשאני נכנסתי לכל בו הכנסתי את עולם "המאפים" שכולל באגטים, בייגלים, בורקסים ועוד שמגיעים טריים וטעימים. בתקופת עידן נכנסה אופציית תשלום במזומן או בכרטיס אשראי במחיר שונה/ מהחברים והדבר פתח את הכל בו לעוד לקוחות חיצוניים.

בכל בו ישנם 3 קטגוריות של מחירים:

מחיר לחברים, מחיר לשכירים בענפי הקיבוץ/ שכונת צוקי ארסוף ומזומן/ אשראי לכל המזדמנים.

ב-1 לאפריל 2019, פתחנו את הכל בו משעה 6:30 בבוקר רצוף, ללא הפסקה, עד השעה 19:00 לנוחיות הקהל."

האם השינויים העולמיים בצריכת מזון (טבעונות, ללא גלוטן, צמחוניים) השפיעו על הצרכנים בגעש?

כל בו געש/ מאת קרינה פלדמן

אין שום אינטרס או מגמה להרוויח יותר על חשבון "בעלי הבית" (חברי געש). אנו שמים דגש על שמירת מחירי מדף במוצרים השונים ואם ישנן עליות, זה כתוצאה מעליית מחירים (אינפלציה) במשק.

"החל מתחילת השנה 2020, אנו עוברים להצגת מחיר אחיד במוצרים בכל בו, הצגת מחיר (הוא המחיר הגבוה) לתשלום במזומן/ אשראי. בפועל החיוב בקופה לחברי הקיבוץ, יהיה עם מחירי החברים כפי שהיה נהוג עד כה. ללא שום שינוי. על כל שאלה, ניתן לפנות אל אלי, דן, אסתר ויונתן"

"לאחרונה נוכח הפרסומים והמודעות למזון בריא יותר מופחת סוכר, ללא גלוטן, יש בהחלט עלייה בביקוש של מוצרים כאלו אך שינויים אלו אינם השפיעו על צריכת בשר/ עוף.

ניתנת ההזדמנות לחברים להזמין מוצרים אלו ואחרים שאינם נמצאים על המדפים בכל בו והחברים בהחלט מוזמנים לפנות אליי לבקשת מוצרים נוספים."

יש הטוענים כי המחירים בכל בו עלו בשנה האחרונה

"המחירים בכל בו הנם עקביים, מאוד אטרקטיביים לחברי קיבוץ, בכל המוצרים, מהראשון ועד האחרון.

מסר לחברי הקיבוץ בהגיעם לכל בו

"הכל בו עומד לרשות החברים משעה 6:30 בבוקר ועד השעה 19:00 בערב. חשובה לנו מאוד חווית הקנייה שלחברים יהיה נעים ונוח לקנות בכל בו. ישנה שעה בין 15:45 ועד השעה 16:45 שהכל בו מתמלא ילדים שמגיעים ממסגרות החינוך וקיימת צפיפות מסוימת. (מומלץ לא להגיע בשעה זו).

בקשה נוספת, אנו מבקשים להשתמש בסלים או בעגלות שבכל בו ולהימנע מלהשתמש בתיקים אישיים לאיסוף מוצרים."

נאחל לנאור בהצלחה רבה בתפקיד. והזדמנות מצוינת להודות לצוות הנהדר של הכל בו על תודעת שירות גבוהה, סבלנות ועמידות. תודה!

מתוך "געש בראשית": חג ה-30 שנת 1981

לזכרה שלך עמליה שרוני

משפלת התינוקות הראשונה
סיפור של עמליה שרוני

התינוקות הראשונים שטיפלתי בהם היו:

פנינה קליימן (שהייתה מקבוצה אחרת אך הייתה כמה זמן אצלי)

יגאל

יעל

יראב

עירית

ועוד ילד אחד שאיננו בקיבוץ,

בית התינוקות היה בבית ערבי בעלי-קאסס, הוא לא היה בית מתאים לתינוקות, אך זה היה מה שהיה ברשותנו, זה היה הבית הראשון.

המפקיד של המשפלת היה אז מאד שונה מתפקידה היום. המשפלת הייתה עושה את רוב היפול בתינוקות, ולאמהות נשאר הרבה פחות, המשפלת לא הייתה דק מדריכה וחומכת, אלא מבצעת את רוב השיפול.

שני מקרים שאני זוכרת, שקרו לי עם התינוקות הראשונים:

יום אחד הגעתי לבית-התינוקות בבוקר ומצאתי את יעל על הרצפה, מה שקרה

שאחד השלבים של המיחה נפל, והיא עברה בין השלבים ונפלה לרצפה. קראתי לאלישע והוא תיקן את המיחה.

מקרה שני, שאני זוכרת, שיום אחד התחילה שרפה בבית-התינוקות, נורא נבהלנו, זה לא היה משהו "דרמטי", אבל ממש נבהלנו.

העברנו את כל התינוקות החוצה וכיבינו את מה שנדלק. זה היה בסך הכל חיתול, אבל זה הספיק להפחיד אותנו כהוגן.

היחסים עם האמהות היו מאד מאד הדוקים חלק גדול נבע מזה שהייתה תלות גדולה במשפלת (כפי שצינתי קודם)

כיום אני עובדת בבית-התינוקות כעוזרת בצהריום ואני חושבת שדרך השיפול בתינוקות היום הרבה יותר טובה גם להורים וגם לילדים מפני שיש מעורבות הרבה יותר גדולה של ההורים והם הרבה יותר מרוצים עכשיו

סיכום מנהלת חינוך געש

פרוטוקול ישיבת מינהלת חינוך – 06.01.2020

נוכחים: עידן ברק, הדר נגרי, דבי חסיד, ראובן אוגורק, אלה תירוש, נועה מזור, יערה טבעון-בוכמן, גלי שקד, שחר סלוצקי, ענת דותן, איתן צור.

חסרים: אבי הדר
מוזמן: עוזי לבנבך (יועץ חינוכי)

נושאים לסדר היום:

1. עדכונים

2. הצגת תהליך מיפוי בחינוך החברתי.

1. עדכונים:

- מצטרפים חדשים וחוזרים למנהלת החינוך: לאחר הצבעה חברי המנהלת החדשים הינם גלי שקד, אבי הדר ואיתן צור.

- צוות קהילה-חינוך: טרם נפגש צוות קהילה חינוך (עיריית פאוסט, גלי שקד, דבי חסיד ואלה תירוש).
הוטל לכיצוע: אלה.

2. הצגת ופתיחת תהליך מיפוי ובירור עמדות אודות החינוך החברתי (מרכזונים, נעורים): מתוך שיחות של צוות הנהלת החינוך הפעילה ופגישות מינהלת החינוך, לצד אילוצים שונים שהתהוו בשנים האחרונות הוחלט לצאת למהלך של שיתוף ציבור ומיפוי צרכים ורצונות ההורים והקהילה אודות החינוך החברתי בגעש. את התהליך מלווה עוזי לבנבך, יועץ חינוכי משבילים (ארגון מערכות החינוך החברתי-קהילתי של התק"צ).

מטרות התהליך:

- בירור וגיבוש תמונת העתיד הרצויה של החינוך החברתי בגעש כמפתח לתכנית עבודה.
- יצירת שיח של זהות, הקשבה וקירבה ולא רק שיח אינטרסים.

התהליך כולל:

- פרסום לציבור.
- כל חברי מינהלת החינוך יקיימו שיחות עם כ-3 חברי קיבוץ/הורים.
- מפגש ציבור – שולחנות עגולים אליהם יוזמנו כל חברי געש.
- פגישות מנהלת פתוחות לציבור במהלכן יערך עיבוד של הנאמר בערב והוצאת מסמך הכולל חזון ותכנית עבודה.

הוטל לכיצוע: כלל חברי המינהלת.

ואלה אשל "אני רוצה שהילד שלי יגדל בחברה שוותת לו את האפשרות לבחור" צילום: אוליבר שטון

"אני מפחדת

שאנשים כמו רפי פרץ ימשיכו להפיץ רעל"

אתה במו פיך, שר החינוך, נותן לגיטימציה להחרמה ולביטוי אלימות בבתי הספר • לילד שלי אני לא דואגת. יש לו שתי אימהות חזקות ושלמות עם עצמן. אני דואגת לילדים שאין להם תמיכה, וגם לנערים השומעים את המושג "טיפול המרה" ומסיקים שזו דרך לגיטימית • מאי אשל עונה לרב פרץ

של אנשים החיים בגרינה המוקדמת והגורם להם לחיות את חייהם בנשק, כמתו ובפחד. ומי מחליט מדי סביבה טבעית ובריאה האם ישנה תשובה אחת מבחינתי סביבה טבעית ובריאה היא סביבה המאפשרת לילדים ביטוי עצמי והתנסויות, סביבה המעודדת עצמאות וכו כזמן מספק כיסוחן. אני רוצה שהילד שלי יגדל בחברה שנותנת לו את האפשרות לבחור ולא מתווה לו דרך אחת. שיראה סביבו קבוצות שונות הטקבלות ביטוי והכרה בתוך החברה - ככה, כמו שהן, בלי ניסיון למרד, לפגל או לשנות אתן.

לילד שלי אני לא דואגת. יש לו שתי אימהות חזקות ושלמות עם עצמן, משפחה מורחבת המרעיפה אהבה ללא גבולות ונותנת לו להתפתח בדרך שלו, עם עורף חזק וברירה ביטוחן. אני דואגת לילדים שאין להם תמיכה כזו: להודים ולנערים השומעים את המושג "טיפול המרה" ומסיקים שזו דרך לגיטימית להתמודד עם המתנה שקיבלו וכן, זו מתנה: למשפחות שלמות העלולות להתפרק.

אני פונה אליך כבעם, רבך פרץ, כי זו האחד ריות שלך, אתה, האמן על מערכת החינוך שלנו, צריך לחיות רגיש פי נאח מכלום. לתבין שהיילים שיוצאות לך מהפה מוגשגות אונניים צעירות בריוק בשלב שבו הן מתגבשות, קשר בות, טפנות, אבל עדיין אינן די בשלות לסגן אמירות חשוכות. אלו האונניים של הילדים שלנו, הילדים שבקרב יתגברו, יתנו את הטון וישיעו על אופי החברה - חברה בריאה שבה יש סקסם טבעי לכולם.

מאי אשל, מעגן מיכאל

במו פיך, שר החינוך, נותן לגיטימציה לכיחול, להזרנה ולהחרמה של קבוצות שונות ולביטוי אלימות בבתי הספר - כל מה שהסחנכים הפיר עלים תחתך מגנים להוציא ממערכת החינוך. אני מודת שתיקח את הבחירה המוסרית

מפחדת שאנשים כמוך ימשיכו לטון בתפקיך רים בכיורים ולהפיץ רעל כניכס; שמשפטים מתנשאים - הרומזים בצורה בוטה שילד לשתי אימהות או לשני אבות גדל בסביבה שאינה טבעית ובריאה - יחלחלו ויהפכו לנורמה. אתה

שר החינוך פרץ, אתה ואני כני ראה חונכנו אחרת. אותי לימדו לכבד כל אדם באשר הוא, גם אם במרותו או אורח חייו שונים משלי. אותי לימדו גם בבית הספר לקבל את האחר, את מי שדעותיו אינן תואמות את דעותיי. כדכן, בבית ספר הפועל נחטות מסודר החינוך. אותו בית ספר שבעוד כמה שנים זוגתי ואני נכניס אליו את ילדנו המסור תף נרמנא ליצלן) ונצפה מאותם מחנכים ללמד אותו דרך ארץ, אהבת אדם וקבלת השונה. מערכת חינוך שתנחיל ערכים כמו בחירה מוסרית וכבוד האדם, שתעזור לו לפתח רעה משלו ויריעה חזקה שהוא יכול לבחור את מסלול חייו כרצונו. אני חרדה לחברה ולמדינה שבה אני חיה. אני

להקיא מהוכנו התבטאויות כאלה

בעקבות הרברים המוקומים שאמר שר החינוך רפי פרץ בסוף השבוע שעבר בריאיון ליריעות אחרונות, קראו כאגף החינוך של התנועה להנהגות הקיבוצים, לקהילה הקיבוצית, למנהלי החינוך ולמדריכים החברתיים להקריש יום פעילות לעיסוק בנושא.

רבי ברא"ס, ראשת אגף חינוך בתנועה הקיבוצית, גינתה בתוקף את דברי השור, שאמר בין השאר: "משפחה נורמטיבית היא גבר ואישה, וצריך לשמור על זה". "אסור לנו בשום אופן להסכים לתפיסה המתנייחת לאדם לפי מגדרו או נטייתו המינית", אמרה ברא"ס. "כל איש ואישה בישראל ראוים לקבל יחס שווה וראוי. זהו הבסיס לחברה מוסרית, צודקת ושוויונית. עלינו להקיא מתוכנו התבטאויות כמו זו של שר החינוך נגד הקהילה הלהט"בית. ההבנה שכני הנוער שלנו חושפים לכל, מחייבת אותנו לקיים איתם את השיח החשוב הזה".

ברא"ס קראה למנהלי החינוך ולמשפחות לדבר עם בני הנוער ועם הילדים על הנושאים הללו כדי שיגדלו להיות בנוגרים משמעותיים ומוסריים בחברה ישראלית מקבלת ואוהבת לכל אורחיה - ללא הברל דת, גזע, מין ונטייה מינית - חברה מוסרית, פלורליסטית ורמוקרטית.

היא הפנתה את אנשי החינוך בקיבוצים לזיכנס למרכז ההדרכה של שכולים כאגף החינוך בתנועה הקיבוצית לקבלת מערכי פעילות למדריכים החברתיים העוסקים בקבלת השונה והאחר, בשוויון ערך האדם, באחריות אישית ובבחירות. "צוות שכולים ישמח להיענות ולסייע בבניית מערכים נוספים. אתם מוזמנים לפנות", סיכמה ראשת אגף החינוך.

שוכל נבע

לפני 70 שנה - נוסטלגיה (מתוך כובע טמבל מס' 277)

אך הייתה זו רק הסנונית הראשונה בהיתקלויות בלתי פוסקות ולאורך זמן בין השלטון והעיתון, במהלכם נסגר "קול העם" בצו משרד הפנים מספר פעמים, מיום אחד ועד 10 ימים.

לשיא הגיעו הדברים לאחר שבינואר 1953 נרקמה בברית המועצות עלילת דם נגד רופאים יהודיים ("משפט הרופאים"), שהואשמו בקשירת קשר במטרה להמית את מנהיגי ברית המועצות. למחרת תחילת המשפט, ב-13.1.1953, אימץ "קול העם" את עלילת הדם נגד היהודים והגדיר בכותרתו הראשית את המואשמים כ"כנופיית רופאים-מרצחים בשירות הריגול האמריקני-בריטי".

העורך, המו"ל והמדפיס של העיתון "קול העם" בבעלות המפלגה הקומוניסטית ("מק"י"), הועמדו השבוע לפני 70 שנים לדין בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעוון הוצאת דיבה על ראש הממשלה, דוד בן גוריון.

כשלושה חודשים קודם לכן, בעקבות נאום של בן גוריון בכנס "הנוער העובד" בתל אביב, כינה העיתון את בן גוריון כ"בוגד העם, אחד המושך את עגלת אדוניו האמריקאים", בצירוף השמצות נוספות, וביקורות ארסיות. לאחר שהתביעה דחתה את המשך המשפט פעם אחר פעם - הודיע בית המשפט שהתביעה נגד "קול העם" - מבטלת.

"נתחייב בנפשנו", כך כתב בן גוריון ביומנו באותו היום "אם נוסיף להרשות לגייס החמישי המתועב הזה להשתולל בתוכנו". מספר חודשים לאחר מכן הוציא שר הפנים צו סגירה ל"קול העם" למשך 10 ימים, ולאחר מכן הוציא צו נוסף, שנדחה על ידי בית המשפט בפסק דין הידוע בשם "בג"ץ קול העם", המשמש עד היום כבסיס למשפט החוקתי הישראלי, ובו קבעו השופטים אגרנט לנדוי וזוסמן ש"חופש הביטוי מהווה זכות יסוד שהיא חלק בלתי נפרד מהדמוקרטיה".

"קול העם" נסגר ב-1975. בן גוריון נלחם במק"י לאורך שנים וסירב לצרפה לממשלתו, כשקבע את המשפט הידוע "בלי חרות ומק"י".

הקואליציה הישראלית לטראומה
השירות לנזרים, התמודדות, בניית חסות

המרכז לחקר האובדנות
והכאב הנפשי
ע"ש ליאור צפתי

Image Courtesy: Tullio Malt

"הצל שלי ואני"

התמודדות עם פוסט טראומה והשלכותיה בקהילה

יום שלישי, 31.3.2020 בשעה 17:30
אולם הכנסים, המרכז האקדמי רופין

בכנס הקרוב אנו מזמינים אתכם לשמוע מטובי המומחים על הידע המדעי והקליני בנושא זה ולהכיר מקרוב את הדרכים שאנו, כקהילה, יכולים לסייע ואף למנוע התפתחות של פוסט טראומה. אנו מזמינים את אנשי הקהילה, כמו גם חוקרים, אנשי בריאות הנפש, אנשי חינוך וסטודנטים מכל המסגרות לקחת חלק בכנס ומקווים כי הוא ימשיך ויסייע בהעמקת ההבנה, המניעה והטיפול של פוסט טראומה בישראל.

הכנס ייערך לזכרו של רדי פילס ז"ל, בן קיבוץ געש. כלוחם נח"ל היה רדי מהראשונים שהגיעו לזירת אסון המסוקים. המראות הטראומטיים, בשילוב חוויות קרב טראומטיות נוספות, הובילו לפוסט טראומה חריפה שעמה התמודד, עד להתאבדותו ביולי 2019.

ההרשמה לכנס תיפתח בהמשך. שאלות והצעות ניתן לשלוח למייל הכנס: csmpps@ruppin.ac.il
ברכה, פרופ' יוסי לוי בלז, ראש המרכז לחקר האובדנות והכאב הנפשי ע"ש ליאור צפתי

שוק תחפושות בגעש

יש לכם תחפושות ואביזרים ,
לילדים ולמבוגרים שלא צריכים
נשמח לקבל.

ארגזים לאיסוף יונחו משבת
ה8.2 ועד 20.02, בכניסה לכלבו ובכניסה
למזכירות בית הספר.

השוק יתקיים ב 21.02, תחפושות ואביזרים
בהשאלה, במחיר סמלי, הכסף שייאסף יתרם
לעמותת ילדים.

פרטים נוספים בהמשך...
תודה על שיתוף הפעולה

ילדי זוגון געש

צלצלו להגיד מזל טוב

- 17.1 - ורד דרורי, ירון אחרק
18.1 - ציקמן חוה, רועי קייט, שירה כתב אופמן, ליאן שרוני
19.1 - רונלד ליבשיץ, ליה אקסלרוד
20.1 - רחל הדר, תאי שפירא, ים שפירא
21.1 - צבי פאוסט, ישראל פלג, שירי כנען
22.1 - לאה מעיין, מולי שרויט, נגה הדר
23.1 - גלי גילדין, עומר סירוטה, איתי דור, יהב שלו-טמים
24.1 - הגר סירוטה, אור –שלום ליבשיץ
26.1 - אלעד מידן, ליאה בלבן, עפרי קסטין
27.1 - מזל שחם, גילדין טומי
28.1 - צביקה בורודצקי, גיא כהן
30.1 - אלקנה אשד, נווה כהן, ניתאי מדי
31.1 - אורית פירקה, הונציקר סמדר
- 1.1 - יהל סלוצקי
2.1 - שקט שרויט
3.1 - גלעד רום- יעקב
4.1 - אמרי מזור, שחר פירקה
5.1 - סוניה בלבן
7.1 - יונת מדי, ריינשריבר מיה, ריינשריבר יונתן, תמר פלר
8.1 - אפרים אופמן, דני וסרלאוף, עפרי אבני
9.1 - עמליה דור, קרן ברקן
10.1 - איתמר דור, איתי פנצ'נר, בורלקוב נגה, בורלקוב גלי
11.1 - נאור- משה סלוצקי
12.1 - מעיין יערי
14.1 - נועה ברקן
15.1 - נח שחם, רביב דור, עמירם הדר, ישי דרורי, אפרת להב,

ברכות לבביות

- לדליה מורן, מזל טוב להולדתם של שלושת הנינים- תאומים ונינה נוספת, נכדיה של מרית.
- קיבוץ געש משתתף בצערן של ראובן אוגורק (מ. קהילה) על מות אימו. יהי זכרה ברוך

